Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

Auto. Aristo. ad Alexandrū.

Res nulle sunt stabiles que cum fluxu tpis fluunt ⁊ fluxibiles sunt
Proemia auditores debent facere beniuolos ⁊ dociles. ⁊ attentos
Laus est sermo dilucidans magnitudinem persone.
De futuris non est narratio. sz preterita acta oportet credi.
¶ Lactantius. Tullius eloquētie ipsius vnicū exemplar ab indo/
ctis ⁊ ineloquentibus pro vero tamen nitentibus sepe supatus est

¶ Sequuntur autoritates sup ꝑmū li. artis poetice

Omnis oratio poetica vel est laudatio vel vituperatio:
Compositor sermonum metrorum in naturalibus. po/
tius est denominandus autor sermocinalis q̄z poeta
Omnis motus ⁊ omnis actio versatur cīca vltima
Homo naturaliter delectatur in metro ⁊ sophonia
Exemplis vtimur docendo vt facilius intelligatur quod dicitur.
Doctrina naturaliter ꝓcedit de homine in hominem ꝑm opationē
quam habeat ad discipulum (ad laudandum
Anime virtuose ⁊ nobiles naturaliter inueniunt artes carminum
Alie vero deficientes in his adiuenerūt carmina ad vituperandum
Bonitas artis laudandi ꝓsistit in metro prolixo ⁊ non curto
¶ Augustinus in libro de Ciuitate dei. Plato in libro de republi/
ca cū rōne firmaret quales esse Ciuitas debeat. nō solū tanq̄z inuti
les sz etiā vt aduersarios coitatis poetas cēsuit oēs penit⁹ vrbe pel
lēdos. q̄ppe q̄ aios ciuiū suis figmētis fuscari aut corrūpi noluit.
Nec eorz liberos his ibui. q̄ plus moribꝫ nocerēt q̄z ingenijs ꝓdessent
¶ Plato reptus est apud martialē satis lasciua excudisse carmina.

¶ Sequuntur autoritates sedi libri artis Poetice

Totum ꝓpletum est qd̄ habet principiū medium ⁊ finem
Locū mediū obtinebūt in bello fortes sunt. locū. s. mediū iter tini
Dis sermo si breuior sit q̄z debeat obscurat intelle (dū ⁊ audacem
ctū. si longior fuerit difficilis est retentionis ⁊ discipulo obliuionez
inducit ꝑm propositum ⁊ vnum finem.
Oportet vt ars in hoc naturam imitetur. vt omnia que agit agat.
Rebus non existentibus in natura nō imponuntur nomina nisi raro.
¶ Cōmentator Suaue est hoī quod ꝓsuetuit tota sua vita.
Secundum Aristotilem. Jra est tristicia ⁊ perturbatio quedam.
in vehementi appetitu vindicte
Qd̄ q̄s nō credit nō mouet ipm. nec ad timēdū. nec ad miserādum
Non contristatur nec leditur aliquis in tantum propter malum qd̄
infertur sibi ab inimicis. inq̄ztum cōtristatur ⁊ leditur propter ma/
lum sibi illatū ab amicis Qui beneficia iuenit compedes inuenit
Ju quolibet genere ē aliqd̄ bonū. licet in eo iueniunt aliq̄ nō bona
Propter vsus ⁊ ꝓsuetudines malas ⁊ puerso. non laudatur q̄ sz.